

[Sandau.]

mede sprog; men det er vel også en af de ting, som forslaget tilsigter, nemlig at sikre sig imod, at udenlandske spekulanter opkøber store arealer og derved udelukker landets befolkning fra strandgrundene.

Jeg vil til slut gerne spørge den højtærede fungerende statsminister, om der på noget tidspunkt har vist sig manglende muligheder for oprettelse af campingpladser. Er det ikke således, at det har kunnet klares ved privat initiativ, efterhånden som kravet derom er vokset? Jeg er bange for, at man skal gøre den slags opgaver til statsopgaver, selv om det private initiativ kan løse dem.

I øvrigt kan vi fra retsforbundets side tilsige lovforslaget al mulig støtte under udvalgsbehandlingen.

Lynnerup Nielsen: Loven om naturfredning har nu virket i over 40 år, og med hele den udvikling, der er foregået i denne periode, vil det vel være naturligt, at den undergår visse ændringer.

Tiden er en anden end for 40 år siden. Der foregår et mere omfattende ferieliv og turistliv med sport og al den slags, og de gode trafikforhold gør afstanden kortere til egne og områder, som tidligere kunne synes endog meget langt borte. Byernes befolkning drages mod landets skønne naturpletter, hvor de kan finde fred og ro både i deres ferier og i weekenden. Tiden kræver meget, både fysisk og psykisk, af det enkelte menneske, der har hele presset af rationalisering og et øget arbejdstempo hvilende på sig, og dette må animere bymennesket til flugt fra byen, når der er mulighed for det. Det må derfor, og naturligvis også af mange andre grunde, forventes, at presset imod sådanne åndehuller i vor natur, der tidligere kunne ligge mere ubemærket hen, vil blive stærkere, og at sådanne skattede steder i fremtiden ikke vil kunne henligge så helt uforstyrret. Det må derfor også være rigtigt, at sådanne naturområder sikres ad lovgivningens vej og kommer til at tjene almenheden på en god og forstandig måde. Kystområder må sikres, så at badeliv og friluftsliv og sportsliv kan udfolde sig dér, uden at de mange forhindres af de fås private skilte ved vort lands kyster. Andre naturskønne områder må også sikres og

deres ufriserede præg bevares og værnes både for vor egen og fremtidige slægter.

Jeg er derfor enig i, at et løssluppet byggeri af sommerhuse kan føre til vandalisme, og en krænkende kontrast til naturen kan let blive følgen. Fejl og forsyndelser på dette område er jo meget vanskelige at rette bagefter, og jeg vil tro, at byplansmyndigheder og byudviklingsorganer har høstet rige erfaringer på deres arbejdsfelt, når de skulle skabe harmoni og orden med en fornuftig byudviklingsplan; tidligere forsyndelser har da gjort opgaverne meget svære. Vel må det være sådan, at der skal være adgang til at opføre sommerhuse, men en sådan bebyggelse må finde sted efter en plan, efter et system.

Jeg har den opfattelse, at de her omhandlede ændringer på naturfredningens område vil gøre loven bedre egnet til at sikre flere områder enten gennem en fredningsservitut eller om nødvendigt igennem en endelig fredningsplan. Også jeg har samme opfattelse som tidligere ordførere, nemlig at det vist både vil være naturligt og rigtigt, for at sådanne fredningssager kan ordnes så gnidningsløst som muligt, at der også tilses til de mere lokalt betonedede fredningsmyndigheder. Det er en i princippet nyttig lovgivning. Der er brug for den, hvis den almene befolkning skal sikres sin naturlige ret til landets skønhedsperler såvel ved kysterne som i landets indre.

De principper, som er nedfældet i lovforslaget, og de ændringer, der her er tale om, kan jeg stort set på mit partis vegne give tilslutning til. Vi vil støtte lovforslaget under dets videre gang gennem det høje ting.

Lannung: Jeg vil gerne her, hvor det drejer sig om en ændring i lov om naturfredning, komme med et par bemærkninger eller henstillinger til nærmere overvejelse.

Som københavnner og mangeårigt medlem af Københavns borgerrepræsentation har jeg længe været interesseret i, at hovedstadens parker, og for den sags skyld gerne Storkøbenhavns parker, kom ind under fredningslovgivningens beskyttelse på den ene eller den anden måde, således at parkarealer fremtidigt ikke kan udnyttes til bebyggelse; eventuelt kunne de eo ipso sikres